

Bruxelles, den 10. april 2026
(OR. en)

7949/26

UEM 125	RECH 157
ECOFIN 413	ENER 161
SOC 185	JAI 425
EMPL 85	GENDER 26
COMPET 397	ANTIDISCRIM 33
ENV 311	JEUN 49
EDUC 107	SAN 201
ECB	EIB

NOTE

fra: Generalsekretariatet for Rådet

til: De Faste Repræsentanternes Komité/Rådet

Vedr.: RÅDETS HENSTILLING om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDETS HENSTILLING (EU) 2026/...

af ...

om den økonomiske politik i euroområdet

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION,

som henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 136 sammenholdt med artikel 121, stk. 2,

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97¹, særlig artikel 3, stk. 3, litra a),

som henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1176/2011 af 16. november 2011 om forebyggelse og korrektion af makroøkonomiske ubalancer², særlig artikel 6, stk. 1,

som henviser til henstilling fra Europa-Kommissionen,

som henviser til Det Europæiske Råds konklusioner,

som henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Finansielle Udvalg,

som henviser til udtalelse fra Udvalget for Økonomisk Politik, og

¹ EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj>.

² EUT L 306 af 23.11.2011, s. 25, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/1176/oj>.

som tager følgende i betragtning:

- (1) Rådets henstilling om den økonomiske politik i euroområdet er en integreret del af den årlige cyklus for makroøkonomisk samordning. Den giver vejledning til euromedlemsstaterne, der er skræddersyet til de specifikke udfordringer, som Den Økonomiske og Monetære Union står over for.
- (2) Henstillingen tjener som et redskab, der skal bidrage til at fastlægge Eurogruppens politiske dagsorden og fremme politiske drøftelser om spørgsmål af fælles interesse og dermed til at fremme sammenhæng og konvergens mellem Unionens og de nationale politikker. Ved at skabe en fælles forståelse af de vigtigste politiske prioriteter bidrager den til en mere effektiv politiksamordning, styrker modstandsdygtigheden og øger euroområdets evne til at reagere på eksterne chok, samtidig med at det udnytter mulighederne for bæredygtig og inklusiv vækst, sikrer stabilitet og bidrager til omstillingen til en dekarboniseret og digital økonomi.

- (3) Euroområdet befinder sig i et mere usikkert globalt miljø end på noget tidspunkt i det seneste årti. Geopolitiske spændinger, navnlig Ruslands igangværende angrebskrig mod Ukraine, som påvirker EU's østlige grænseregioner, og en ny, mere fragmenteret, multipolær verdensorden ændrer handelsmønstre og finansielle mønstre. Store partners ensidige tilgange, navnlig inden for handel, har ført til ustabile markeder og rejst spørgsmål om pålideligheden af mangeårige internationale rammer. På den ene side har denne udvikling givet sig udslag i eksterne chok, der forstyrrer de globale forsyningskæder og skaber volatilitet inden for handel og kapitalstrømme og på energimarkederne. På den anden side understreger den, at økonomisk sikkerhed og åben strategisk uafhængighed er vigtige dimensioner af økonomisk modstandsdygtighed, og at det haster med at investere i kritiske kapaciteter og cirkularitet. På denne baggrund udgør konkurrenceevnekompasset³ – et strategisk initiativ fra Europa-Kommissionen – en værdifuld ramme til vurdering af både udfordringer og muligheder. Ved at udpege tre prioriterede områder – mindskelse af innovationskløften, dekarbonisering af økonomien og reduktion af den strategiske afhængighed – anviser det, hvor Unionen og euroområdet skal koncentrere indsatsen for at sikre velstand i en verden i hastig forandring. For at udnytte nye muligheder er fremadskuende politikker, tættere samordning mellem medlemsstaterne og et fornyet fokus på innovation afgørende. Ved at afhjælpe strukturelle sårbarheder, uddybe det indre marked og samtidig styrke europæisk sikkerhed og åben strategisk uafhængighed kan Unionen og euroområdet vende presset udefra til en drivkraft for langsigtet modstandsdygtighed og global indflydelse. Desuden er mobilisering af private og offentlige investeringer afgørende for at sætte skub i produktivitetsvæksten og nå EU's mål.

³ COM(2025) 30 final.

- (4) Euroområdet økonomi er fortsat modstandsdygtig. Den økonomiske vækst oversteg forventningerne i 2025. Dette resultat, som er bedre end forventet, skyldtes oprindeligt en kraftig stigning i eksporten forud for de forventede toldstigninger, men også investeringerne i udstyr og immaterielle aktiver var større end forventet. Som en af verdens mest åbne store økonomier vil euroområdet uvægerligt mærke presset fra de skærpede globale handelsrestriktioner og spændinger. Som følge heraf er den interne efterspørgsel den vigtigste vækstmotor – og forventes at forblive det – understøttet af et stabilt arbejdsmarked, realindkomstforbedringer og generelt gunstige finansieringsvilkår. I 2026 ventes den økonomiske aktivitet fortsat at være begrænset af en langsommere ekstern efterspørgsel som følge af handelsrestriktioner og vedvarende global usikkerhed. Samlet set forventes der ifølge Kommissionens efterårsprognose en vækst i det reale BNP i euroområdet på 1,2 % i 2026. Vækstudsigterne er stadig meget usikre med overvejende nedadgående risici.
- (5) Inflationen i euroområdet aftager fortsat. Siden foråret 2025 har inflationen svinget omkring et niveau, der stort set er foreneligt med prisstabilitet. Den samlede inflation (HICP) lå på 1,9 % i december 2025, mens kerneinflationen (ekskl. fødevarer og energi) fortsat er højere, nemlig 2,3 %. Det underliggende prispress forventes at forblive behersket som følge af euroens seneste apreciering, den intensiverede importkonkurrence og den afdæmpede lønvækst. I nogle medlemsstater er inflationen fortsat høj, men i euroområdet har inflationen og inflationsudsigterne på det seneste ligget tæt på Den Europæiske Centralbanks (ECB's) definition af prisstabilitet. På den baggrund bremsede ECB den lempelseskurs, som den havde indledt i juni 2024. Mellem juni 2024 og 2025 er renten på indlånsfaciliteten sænket med i alt 200 basispoint, hvilket bringer den ned på 2 %. Som følge heraf ligger de pengepolitiske renter i euroområdet i øjeblikket tæt på de fleste skøn over den naturlige sats. Fremadrettet forventes den samlede inflation ifølge Kommissionen at ligge på 2,1 % i 2025 og 1,9 % i 2026. Risiciene for inflationsudsigterne er stort set afbalancerede, idet de fleste mål for inflationsforventningerne på længere sigt fortsat ligger på ca. 2 % og således understøtter stabiliseringen af inflationen omkring målet. Dette tyder på, at ECB's politik har været troværdig, idet den har forankret forventningerne og styret inflationen tilbage i retning af prisstabilitet.

- (6) I de seneste år er der sket relevante forbedringer af budgetstillingen i euroområdet som helhed: Fra 2020 til 2024 faldt det gennemsnitlige underskud fra 7,0 % af BNP til 3,1 % af BNP, mens gældskvoten faldt med 10,1 procentpoint til 88,1 % af BNP i 2024. De finanspolitiske udsigter peger i retning af en beskedent forværring, idet underskuddet forventes at stige til 3,2 % af BNP i 2025 og 3,3 % af BNP i 2026 som følge af stigende forsvarsudgifter samt fortsat vækst i renteudgifterne og visse indtægtstab. Gældskvoten forventes at stige til 88,8 % af BNP i 2025 og 89,8 % af BNP i 2026, hvilket afspejler en mindre gunstig rente-vækst-forskel og vedvarende primære underskud. Den finanspolitiske kurs forventes at forblive stort set neutral i prognoseperioden i både EU og euroområdet, om end med betydelige forskelle mellem medlemsstaterne. Finanspolitikken afhænger af den finanspolitiske kurs som henstillet af Rådet i overensstemmelse med Unionens ramme for økonomisk styring, virkningen af genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde og, hvor det er relevant, den midlertidige fleksibilitet, der tillades i henhold til den nationale undtagelsesklausul for at gøre det nemmere at øge forsvarsudgifterne.

- (7) Den ændrede sikkerhedssituation i Europa medfører en omstilling i retning af betydeligt øgede forsvars- og sikkerhedsudgifter i hele Unionen. Rådet har støttet denne indsats ved at aktivere de nationale undtagelsesklausuler for 2025-2028 under EU's finanspolitiske ramme for de indtil videre 13 euromedlemsstater, der har anmodet herom senest i december 2025. Kommissionen og den højtstående repræsentant har sammen med ReArm Europa-planen offentliggjort en hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030⁴, som giver medlemsstaterne en finansiell løftestang til at styrke forsvarskapabiliteter og -infrastruktur, herunder instrumentet for sikkerhedstiltag for Europa (SAFE)⁵, igennem hvilket EU vil stille op til 150 mia. EUR til rådighed for medlemsstaterne i form af lån for at støtte forsvarsinvesteringer. Der har været stor efterspørgsel efter dette nye instrument fra medlemsstaterne, som har udtrykt interesse for at deltage. Forsvarsudgifterne er fortsat uensartede på tværs af landene og undertiden stærkt koncentreret om personaleomkostninger, samtidig med at den europæiske forsvarsindustri er fragmenteret. På efterspørgselssiden begrænser afhængigheden af ikkeeuropæiske systemer og lange udviklingsperioder effektiviteten og muligheden for hurtigt at øge produktionen. En forøgelse af den europæiske produktion, et øget samarbejde mellem medlemsstaterne og en forøgelse af den andel af militært materiel, der udformes og fremstilles i Europa, kræver, at der tages hånd om de eksisterende begrænsninger, og at markedet for forsvarsmateriel integreres yderligere. Dette kan give en stimulerende makroøkonomisk effekt på kort til mellemlang sigt under forudsætning af, at europæisk industrikapacitet udnyttes i forbindelse med indkøb, mens det store innovationspotentialer, der ligger heri, skaber mulighed for afsmittende virkninger på produktiviteten på lang sigt, navnlig hvis den tilrettelægges i fællesskab.

⁴ Hvidbog om europæisk forsvarsberedskab 2030.

⁵ COM(2025) 122 final.

- (8) Den overordnede budgetstilling i euroområdet er fortsat under pres, idet de offentlige underskud og gælds niveauerne stadig ligger over niveauet før pandemien i flere medlemsstater og ikke ventes at falde i de nærmest kommende år. En overholdelse af den finanspolitiske kurs som henstillet af Rådet for at bevare gældsholdbarheden skal gå hånd i hånd med at skabe plads til udgiftspresset som følge af behovet for at udvide forsvarskapabiliteterne, forbedre konkurrenceevnen, herunder ved at støtte innovation, og øge investeringerne i strategiske prioriteter, herunder i kritiske kapaciteter og kritisk infrastruktur, samt til budgetomkostningerne ved de stadig hyppigere hændelser i forbindelse med klimaændringer og miljøforringelse, hvor tab i mange lande kun i begrænset omfang er privat forsikret. Disse betydelige og konkurrerende udgiftsbehov vil kræve en gradvis omprioritering af de offentlige udgifter, indførelse af foranstaltninger til begrænsning af stigningen i aldringsomkostningerne, forbedring af kvaliteten af udgiftsprogrammerne og en undersøgelse af mulighederne for at skabe yderligere indtægter. Af hensyn til sikringen af retfærdige og effektive skattesystemer er det fortsat vigtigt at mindske skattegabet ved at forbedre overholdelsen af skattereglerne, bl.a. gennem digitalisering, og bekæmpe skatteundgåelse og skatteunddragelse samt aggressiv skatteplanlægning. En udvidelse af skattegrundlaget og et skift i retning af skatter, der er mindre skadelige for væksten, kombineret med en forøgelse af incitamenterne til at arbejde og tilpasse skattestrategierne til bredere politiske mål vil støtte sunde offentlige finanser og bæredygtig vækst. Udgifterne kan målrettes langt mere effektivt til de politiske prioriteter gennem omfattende anvendelse af udgiftsoversigter, cost-benefit-analyser og værktøjer til resultatbudgettering. Navnlig kan øget brug af privat forsikring af klimarelaterede tab give yderligere finanspolitisk råderum. I forbindelse med midtvejs gennemgangen af EU's samhørighedspolitik i 2025 blev en række områder (forsvar og sikkerhed, konkurrenceevne og dekarbonisering, energiomstilling, økonomisk overkommelige boliger, foranstaltninger vedrørende vand og de østlige grænseregioners udfordringer) også fremhævet som EU's strategiske prioriteter. Omlægning af operationelle programmer og mobilisering af tilgængelige ressourcer vil give mulighed for yderligere investeringer inden for disse områder. Endelig kan en forbedring af effektiviteten af de offentlige investeringer gennem forsvarlig mellem- og langsigtet planlægning, effektiv koordinering på tværs af politikområder og forvaltningsniveauer, grundig projektvurdering og synergier med privat finansiering bidrage betydeligt til produktivitet og finanspolitisk holdbarhed.

- (9) Arbejdsmarkedet i euroområdet er fortsat stabilt trods manglen på arbejdskraft, som er aftagende, men fortsat betydelig. Arbejdsløsheden nærmer sig et historisk lavt niveau og lå på 6,4 % medio 2025. Beskæftigelsesvæksten er aftaget, men den understøttes fortsat af stigende arbejdsmarkedsdeltagelse og migration fra tredjelande. I flere medlemsstater har nettoindvandringen været den største bidragyder til beskæftigelsesvæksten siden 2021. Styret lovlig migration har bidraget til at afhjælpe manglen på arbejdskraft i bestemte brancher og opveje den demografiske modvind. Samtidig er der fortsat betydelige forskelle mellem befolkningsgrupperne. Udsigterne for 2026 peger i retning af fortsat afdæmpet beskæftigelsesvækst og fortsat lav arbejdsløshed, men med vedvarende forskelle mellem medlemsstater og regioner. Øgede handelsrestriktioner og vedvarende usikkerhed kan lægge en dæmper på væksten og dermed beskæftigelsen, både gennem højere toldsatser på eksport og øget global usikkerhed. Efter en periode med hurtig vækst i de nominelle lønninger er væksten blevet mere afdæmpet. Den årlige vækst i de samlede lønomkostninger pr. ansat i euroområdet var på 3,9 % i første halvdel af 2025, hvilket er et fald fra 4,5 % i gennemsnit i 2024. På grund af faldende inflation steg reallønnen med 1,7 % i første halvdel af 2025, og medio 2025 var lønningernes købekraft steget til 2019-niveauet i euroområdet som helhed. På længere sigt forventes væksten i de overenskomstmæssige lønninger fortsat af aftage gradvis.

(10) Manglen på arbejdskraft og færdigheder kombineret med demografisk pres er fortsat en stor udfordring for mange sektorer i Europa og for økonomien som helhed. Udviklingen på arbejdsmarkedet bestemmes også af den igangværende omstilling til en digital (i tråd med politikprogrammet for det digitale årti⁶) og dekarboniseret økonomi, som skaber nye muligheder og ændrer arbejdsmarkedsbehovene i forbindelse med visse typer færdigheder og job. At ruste arbejdstagerne til denne omstilling kræver en vedvarende indsats inden for opkvalificering og omskoling, der understøttes af en bedre overensstemmelse mellem arbejdsmarkedspolitikker, uddannelsesudbud og efterspurgte færdigheder. Hvis tilegnelsen af grundlæggende færdigheder forbedres fra en tidlig alder, bidrager dette også til at skabe grundlaget for udvikling af færdigheder. En afhjælpning af de store regionale forskelle med hensyn til færdigheder og menneskelig kapital vil være til gavn for arbejdstagerne og styrke det indre marked. Endvidere er et stærkere fokus på STEM-uddannelser (naturvidenskab, teknologi, ingeniørvirksomhed og matematik) – områder med mangel på arbejdskraft – samt bekæmpelse af kønsstereotyper afgørende for at opretholde konkurrenceevnen, beredskabet og det teknologiske lederskab. En styrkelse af incitamenterne til at arbejde ved at flytte skattebyrden væk fra arbejde, herunder gennem målrettede reformer af skatte- og socialsikringsystemerne, og forbedre arbejdsvilkårene i visse sektorer vil støtte arbejdsmarkedsdeltagelsen og beskæftigelsen. Fremme af integrationen på arbejdsmarkedet af underrepræsenterede grupper (herunder kvinder, yngre og ældre arbejdstagere, lavtuddannede, migranter, romaer og personer med handicap), som afhænger af den landespecifikke kontekst, vil styrke både udbuddet af arbejdskraft og inklusionen yderligere. Unges deltagelse og trivsel på arbejdsmarkedet er afgørende for Unionens fortsatte velstand. Samtidig er bekæmpelse af fattigdom, også blandt børn, og støtte til sårbare husholdninger gennem tilstrækkelige og holdbare sociale beskyttelses- og inklusionssystemer, bl.a. bedre adgang til plejetjenester og økonomisk overkommelige boliger samt støtte til omstilling på arbejdsmarkedet, afgørende for social samhørighed. Skabelse af kvalitetsjob og kvalitetsprægede omstillinger samt sikring af en effektiv inddragelse af arbejdsmarkedets parter i politikudformningen og styrkelse af den sociale dialog er fortsat afgørende for at opretholde euroområdet konkurrenceevne og modstandsdygtighed over for strukturelle ændringer. Initiativer inden for rammerne af færdighedsunionen⁷ og planen for kvalitetsjob vil bidrage til at fremme disse bestræbelser⁸.

⁶ Politikprogrammet for det digitale årti udgør en fælles, juridisk bindende ramme til styring af EU's digitale omstilling hen imod 2030. Det fastlægger fælles mål på EU-plan, der anerkendes som væsentlige forudsætninger for Europas konkurrenceevne, modstandsdygtighed og teknologiske suverænit.

⁷ COM(2025) 90 final.

⁸ COM(2025) 959 final.

(11) Det er afgørende at afhjælpe strukturelle svagheder, hvis der skal skabes forudsætninger for en stærkere og mere bæredygtig økonomisk vækst i Unionen og euroområdet, og den overordnede konkurrenceevne og modstandsdygtighed skal styrkes. EU's vækstpotentiale hæmmes af, at produktivitetsevner i vid udstrækning er begrænset til mellemteknologisk fremstilling og tjenester, der beskæftiger lavtuddannede, mens USA har oplevet en mere markant udvikling inden for højt kvalificerede, innovative sektorer såsom IT-tjenester. Hvis Europas innovations- og konkurrenceevne skal styrkes på globalt plan, er det nødvendigt at mobilisere de tilgængelige ressourcer i alle EU's regioner og omsætte Europas solide forskningsgrundlag til salgbare teknologier og produkter. Dette kræver større investeringer i forskning og udvikling (FoU) og viden, stærkere bånd mellem forskning og erhvervsliv, dybere innovationsøkosystemer, en fremadskuende EU-strategi til tiltrækning af talent og sikring af vækst i en veludviklet cirkulær økonomi. Enhedspatentsystemet er i den forbindelse et vigtigt instrument til at styrke innovationen. Gennem InvestEU⁹ mobiliseres der sideløbende i stort omfang offentlige og private investeringer, herunder inden for udvikling og udbredelse af innovationer, og platformen for strategiske teknologier for Europa (STEP)¹⁰ er et vigtigt redskab til at kanalisere ressourcer til strategiske teknologier. Trods de seneste forbedringer er EU's økosystem for venturekapital stadig fragmenteret og underkapitaliseret, navnlig med hensyn til investeringer i vækstvirksomheder. For at opskalere innovation og styrke FoU på europæisk plan, er det også vigtigt at øge den langfristede private risikovillige kapital, bl.a. gennem fremskridt med en opsparings- og investeringsunion og vedvarende støtte gennem offentlige politikker. Dette kræver også foranstaltninger til at lette SMV'ers adgang til kapital og innovationsnetværk, da de udgør en betydelig andel af euroområdets produktionsstruktur. Europas vækst og konkurrenceevne hæmmes også af strukturelt højere energiomkostninger. Handlingsplanen for energi til overkommelige priser har til formål at sænke energipriserne og mindske afhængigheden af fossile brændstoffer yderligere. Med henblik herpå er fuldførelse af energiunionen, elektrificering, energieffektivitet, fremskyndet udbredelse af vedvarende og ren energi, forbedret netkapacitet, herunder grænseoverskridende samkøringslinjer og effektiv brug af de eksisterende samkøringslinjer, intelligent netinfrastruktur og større fleksibilitet i energisystemet afgørende.

⁹ EUT L 107 af 26.3.2021, s. 30, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/523/oj>.

¹⁰ EUT L, 2024/795, 29.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/795/oj>.

(12) Velfungerende vare-, arbejds- og finansmarkeder er afgørende for investeringer, modstandsdygtighed og produktivitet. Mobilisering af ressourcer til sektorer med stort potentiale for produktivitetsvækst kræver afhjælpning af flaskehalse for reallokering af kapital og arbejdskraft, bl.a. for at fremme startup- og vækstvirksomheder. Det indre marked er trods dets store bidrag til Europas velfærd og konvergens fortsat ufuldstændigt – navnlig med hensyn til tjenesteydelser, det digitale område og energi – på grund af interne hindringer, lovgivningsmæssige forskelle, komplekse procedurer og mangler i gennemførelsen. Med det formål at mindske hindringer, forebygge nye barrierer og tilpasse det indre marked til Europas strategiske mål lancerede Kommissionen i maj 2025 en ny strategi for det indre marked¹¹, der skal styrkes af en kommende køreplan for det indre marked frem til 2028. Ud over det indre marked kan fremme af et gunstigt erhvervsklima med vægt på forenkling, reduktion af administrative byrder og styrkelse af forvaltningen af produktivitetspolitikker gennem stærkere nationale produktivitetsråd bidrage til at øge produktiviteten i alle medlemsstater. Derudover kan fremme af stærke handelsmæssige og finansielle forbindelser med ligesindede partnere i den aktuelle situation med geøkonomisk fragmentering også fremme bæredygtig vækst og bæredygtige investeringer. Gennemførelsen af strukturreformer, herunder dem, der er opført i de mellemfristede planer for finans- og strukturpolitiske tiltag, og dem, der støttes af EU-midler, såsom genopretnings- og resiliensfaciliteten og andre EU-fonde, bidrager til at styrke medlemsstaternes konkurrenceevne ved at fjerne investeringsbarrierer, forbedre erhvervsklimaet og øge den økonomiske stabilitet.

¹¹ COM(2025) 500 final.

- (13) EU genererer rigelig opsparing til finansiering af investeringer og sine strategiske prioriteter. Euroområdet er nettoleverandør af kapital til resten af verden som følge af et vedvarende betydeligt overskud på de løbende poster, mens de interne investeringsbehov – bl.a. inden for FoU, ren energi, klimatilpasning, digital infrastruktur samt forsvar og rummet – fortsat er betydelige. Opsparings- og investeringsunionen¹² skal øge strømmen af intern opsparing til interne investeringer samt forbedre europæiske virksomheders adgang til finansiering i overensstemmelse med målene om et dybt og velfungerende indre marked. Den har også til formål at give borgerne flere muligheder for at akkumulere velstand ved at investere på kapitalmarkederne og dermed mobilisere opsparing. Dette indebærer styrkelse af de private investorers deltagelse og finansielle forståelse, mobilisering af den store pulje af aktiver hos Europas institutionelle investorer og udvidelse af finansieringsmulighederne ud over banksektoren for alle virksomheder – også startup- og vækstvirksomheder. Den opfordrer også til at imødegå kapitalmarkedsfragmenteringen, skabe muligheder for grænseoverskridende stordriftsfordele og afhjælpe den administrative byrde gennem et mere effektivt tilsyn inden for det indre marked og en mindselse af national overregulering. Denne dagsorden bygger på vedvarende fremskridt med både kapitalmarkedsunionen og bankunionen. Ved at uddybe kapitalmarkederne kan private og institutionelle investorer, herunder arbejdsmarkedsrelaterede og private pensionsordninger, få adgang til mere diversificerede investeringsmuligheder med henblik på at opbygge velstand til borgerne og kanalisere midler til europæiske virksomheder og europæisk infrastruktur. Samtidig vil en fuldførelse af bankunionen ved at gøre yderligere fremskridt med alle dens udestående elementer i overensstemmelse med Eurogruppens erklæring fra juni 2022 og fremme konkurrencedygtige og velfungerende banksektorer støtte en mere integreret, stabil og effektiv finansiell formidling på tværs af medlemsstaterne, hvilket vil mindske fragmenteringen og styrke det finansielle systems modstandsdygtighed. Medlemsstaternes initiativer såsom det europæiske laboratorium for konkurrenceevne kan også bidrage til, at der gøres yderligere og hurtigere fremskridt hen imod gennemførelsen af opsparings- og investeringsunionen. Tilsammen ville disse reformer gøre det muligt for euroområdet og Unionen som helhed at kanalisere den rigelige opsparing ud i produktive investeringer internt og gøre disse opsparede midler til en drivkraft for konkurrenceevne, innovation og sikkerhed.

¹² COM(2025) 124 final.

- (14) Euroen spiller en vigtig rolle som regional valuta, der i vid udstrækning anvendes som faktureringsvaluta i naboøkonomierne og som reservevaluta og dermed fungerer som et makroøkonomisk anker for stabiliteten i den bredere europæiske region. Den anvendes også i vid udstrækning af europæiske eksportører og importører i deres transaktioner med resten af verden. Samtidig undergår det internationale monetære og finansielle system en gennemgribende forandring, der er præget af geopolitiske chok, voksende multipolaritet og hurtig teknologisk innovation. Anvendelse og trusler om anvendelse af økonomiske og finansielle afhængighedsforhold som våben har fremhævet sårbarheder i Unionens og euroområdet finansielle strategiske autonomi. En bredere international anvendelse af euroen vil støtte EU's strategiske autonomi, sænke finansieringsomkostningerne og reducere virksomhedernes valutakurseksponeringer, selv om det vil indebære et potentielt nyt ansvar for opretholdelse af den internationale makrofinansielle stabilitet. I den forbindelse vil udvikling og vedtagelse af en digital euro sammen med bestræbelserne på at forbedre interoperabiliteten mellem og indførelsen af interne og regionale private betalingsløsninger og på at undersøge potentialet for udstedelse af eurodenominerede og EU-udstedte stablecoins og udvikling af tokeniserede indskud bidrage til at styrke Europas monetære suverænitæt og dermed mindske afhængigheden af ikkeeuropæisk finansiell infrastruktur og øge modstandsdygtigheden af og beredskabet i Europas finans- og betalingssystem.

(15) Den finansielle sektor er fortsat modstandsdygtig. Resultaterne af Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds EU-dækkende stresstest i 2025 bekræftede, at de europæiske banker fortsat er solide selv under et alvorligt hypotetisk økonomisk tilbageslag. Der er dog stadig store risici for den finansielle stabilitet, og der er fortsat sårbarheder. I første halvdel af 2025 klarede banksektoren i euroområdet sig fortsat godt – understøttet af en stærk kapital- og likviditetsposition samt vedvarende rentabilitet – trods svækkelsen af de globale og interne vilkår og faldende renter. Bankernes værdiansættelser er steget betydeligt siden medio 2024, mens aktivernes kvalitet indtil videre er opretholdt, og andelen af misligholdte lån generelt er stabil. Samtidig er den internationale situation blevet mere ustabil. Politisk usikkerhed og ustabile finansielle vilkår på globalt plan øger risikoen for korrektion af aktivpriser og et fornyet pres på likviditets- og statsgældsmarkederne. Både banker og finansielle formidlere, der ikke er banker, har betydelige eksponeringer mod handelsfølsomme sektorer såsom stål- og bilproduktion. Uafhjulpet likviditetsmismatch og høj gearing hos centrale finansielle formidlere, der ikke er banker, er vigtige kilder til sårbarheder. Den voksende indbyrdes forbundethed mellem banker og finansielle formidlere, der ikke er banker, kombineret med betydelige forbindelser med andre finansielle formidlere, der ikke er banker, og markeder uden for EU indebærer mere kompleksitet og flere eksponeringer, der på nuværende tidspunkt ikke er tilstrækkeligt synlige og overvågede. Der er fortsat risici i erhvervsejendomssektoren, som kræver nøje overvågning. Udviklingen på boligmarkedet fortjener også opmærksomhed, eftersom den hænger sammen med bankernes udlån og den private gældsætning samt med investeringer og økonomisk aktivitet mere generelt. I en situation med store geopolitiske spændinger får eksponeringen mod cyberrisici stadig større betydning som en central operationel sårbarhed, herunder for banker. Den finansielle sektor er endvidere eksponeret mod klima- og miljørelaterede risici. På denne baggrund kræver sikring af den finansielle stabilitet fortsat årvågenhed, fremadskuende tilsyn og styrket modstandsdygtighed i alle dele af det finansielle system, herunder gennem passende sikkerhedsnet,

HENSTILLER, at euromedlemsstaterne i perioden 2026-2027 handler beslutsomt, individuelt og i fællesskab i Eurogruppen med henblik på:

1. at sikre finanspolitisk holdbarhed og overholde de fastsatte nettoudgiftskurser, herunder, hvor det er relevant, den midlertidige fleksibilitet, der med den nationale undtagelsesklausul indrømmes for forsvarsudgifter; dette bør føre til en passende differentieret finanspolitik og resultere i en overordnet neutral finanspolitisk kurs i 2026
2. under samtidig overholdelse af de fastsatte nettoudgiftskurser at gennemføre mellemfristede finanspolitiske strategier, der skaber plads til de nødvendige udgifter i forbindelse med forsvarskapabiliteter og styrker konkurrenceevne, innovation og investeringer i strategiske prioriteter; at gennemføre en omprioritering af de nationale budgetter på mellemlang sigt og træffe foranstaltninger til at øge effektiviteten, virkningen, kvaliteten og sammensætningen af de offentlige indtægter og udgifter, herunder ved at bekæmpe aggressiv skatteplanlægning; at fremme en mere udstrakt anvendelse af privat forsikring mod tab i forbindelse med klimarelaterede begivenheder
3. at afhjælpe flaskehalse i forsvarsindustrien for at sikre, at yderligere offentlige udgifter i overensstemmelse med køreplanen for forsvarsberedskab 2030 omsættes til rettidige og effektive forsvarskapabiliteter; at fremme et EU-dækkende marked for forsvarsmateriel; at tilskynde til fælles indkøb, der bidrager til at forbedre effektiviteten og interoperabiliteten og mindsker fragmenteringen
4. at afslutte gennemførelsen af de nationale genopretnings- og resiliensplaner senest den 31. august 2026 og støtte finansiering af investeringer i de efterfølgende år ved at koordinere national finansiering og EU-finansiering; at sikre udnyttelse af disponible EU-midler ved at benytte de muligheder, der blev indført med midtvejs gennemgangen af samhørighedspolitikken

5. at fremme opkvalificering og omskoling af arbejdsstyrken med henblik på at øge produktiviteten og innovationskapaciteten og støtte strategiske sektorer; at styrke uddannelsespolitikkerne for at forbedre uddannelsesresultaterne med særligt fokus på grundlæggende og digitale færdigheder og sikre en bedre overensstemmelse mellem efterspørgsel efter og udbud af færdighedsprofiler; at afhjælpe misforholdet mellem udbudte og efterspurgte færdigheder og de store regionale forskelle med hensyn til færdigheder og menneskelig kapital; at fremme jobkvalitet og øge arbejdsmarkedsdeltagelsen yderligere, herunder for underrepræsenterede grupper på arbejdsmarkedet; at træffe foranstaltninger til at lette mobiliteten på tværs af grænserne i det indre marked og den styrede lovlige migration for tredjelandsstatsborgere i erhverv med mangel på arbejdskraft; at styrke incitamenterne til at arbejde ved at flytte skattebyrden væk fra arbejde, herunder gennem målrettede reformer af skatte- og socialsikringsystemerne; at træffe foranstaltninger til bekæmpelse og mindskelse af fattigdom ved at beskytte og styrke tilstrækkelige og holdbare sociale beskyttelses- og inklusionssystemer samt adgangen til økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger af høj kvalitet; at sikre reel inddragelse af arbejdsmarkedets parter i den politiske beslutningsproces og styrke den sociale dialog
6. i overensstemmelse med national praksis og med respekt for arbejdsmarkedets parter og den sociale dialogs rolle¹³ at styrke de betingelser, der støtter en holdbar lønvækst, navnlig for lav- og mellemindkomstgrupper, i overensstemmelse med produktivitetsudviklingen og under behørig hensyntagen til risikoen for inflation og forskellene i konkurrenceevnen i euroområdet
7. at prioritere offentlige investeringer og tilskynde til private investeringer til støtte for forskning og innovation, industriel dekarbonisering, ren og økonomisk overkommelig energi og den grønne og den digitale omstilling, økonomisk sikkerhed og reduktion af strategisk afhængighed i alle værdikæder; at fremme ressourceallokering til sektorer og teknologier med stort vækstpotentiale og styrke innovationsøkosystemer, bl.a. ved at styrke forbindelserne mellem forskellige aktører såsom virksomheder, universiteter og forskningsinstitutioner og udbygge venturekapitalens rolle i forbindelse med finansiering af startup- og vækstvirksomheder og fremskynde indførelsen af digitale og nettonul- og lavemissionsteknologier; at forbedre adgangen til passende finansiering til virksomheder, navnlig innovative SMV'er, herunder gennem venturekapital

¹³ I forbindelse med udarbejdelsen af efterårspakken for 2026 har Kommissionen og Rådet modtaget bidrag fra EFS og arbejdsgiverorganisationer.
Se https://commission.europa.eu/publications/2026-european-semester-autumn-package_en.

8. at fjerne eksisterende interne hindringer og lovgivningsmæssige forskelle på nationalt plan samt afhjælpe tilbageværende mangler med hensyn til gennemførelse og overensstemmelse for at uddybe det indre marked og øge virksomhedernes effektivitet, konkurrenceevne og globale ekspansions- og udvidelsesmuligheder
9. at fremme regelforenkling ved at indkredse og afhjælpe unødvendige byrder og sikre vedtagelse af gennemsigtig, forholdsmæssig og målrettet regulering, herunder ved at gøre effektiv brug af tilgængelige værktøjer såsom offentlige høringer og interessenthøringer i lovgivningsprocessen samt efterfølgende evalueringer af lovgivning
10. at udvikle en europæisk opsparings- og investeringsunion, der bygger på Kommissionens meddelelse fra marts 2025¹⁴ gennem europæiske og nationale bestræbelser samt medlemsstaternes fælles bestræbelser, og som fremmer konkurrencedygtige og velfungerende kapitalmarkeder og banksektorer med henblik på at kanalisere europæisk opsparing til langsigtede investeringer i navnlig de sektorer i den europæiske økonomi, der har et stort vækstpotentiale eller strategisk betydning; at afhjælpe kapitalmarkedsfragmentering og hindringer for grænseoverskridende levering og forbrug af finansielle tjenesteydelser samt forskelle i national tilsynspraksis ved hurtigt at fremme markedsintegrations- og tilsynspakken; at fuldføre bankunionen ved at fortsætte arbejdet med alle udestående elementer i overensstemmelse med Eurogruppens erklæring fra juni 2022; at styrke banksektorens konkurrenceevne
11. at undersøge mulighederne for at gennemføre Kommissionens henstillinger fra 2025 om forøgelse af tilgængeligheden af opsparings- og investeringskonti med forenklet og gunstig skattemæssig behandling¹⁵ (september 2025) og om pensionssporingsystemer, værktøjer til overvågning af pensionssystemer og automatisk tilmelding¹⁶ (november 2025) samt henstillingerne i meddelelsen fra 2025 om en EU-strategi for finansiel forståelse¹⁷ (september 2025)

¹⁴ COM(2025) 124 final.

¹⁵ C(2025) 6800 final.

¹⁶ C(2025) 9300 final.

¹⁷ COM(2025) 681 final.

12. at fortsætte med hurtigt at fremme arbejdet med en digital euro, fremme innovation, konkurrence og modstandsdygtighed på betalingsmarkedet og sikre fortsat bred adgang til og anvendelighed af pengebasen i en digitaliseret økonomi; at tilskynde til udvikling og indførelse af europæiske private betalingsløsninger med paneuropæisk tilgængelighed og fremme deres interoperabilitet med den digitale euro; at undersøge potentialet for udstedelse af eurodenominerede og EU-udstedte stablecoins og udvikling af tokeniserede indskud.
13. at fremme euroens internationale rolle og arbejde for yderligere at styrke dens globale betydning, herunder ved at forstærke den europæiske finansielle infrastruktur og betalingsinfrastruktur yderligere, hvilket øger deres modstandsdygtighed og beredskab.
14. at overvåge risici for den makrofinansielle stabilitet, herunder risici, der skyldes aktivernes kvalitet, rentetilpasningsdynamik, klima- og miljørelaterede eksponeringer og indbyrdes forbundethed mellem banker og finansielle formidlere, der ikke er banker, både på centrale finansielle markeder og gennem privat finansiering; om nødvendigt at forbedre regulerings- og tilsynsrammen for sektoren af finansielle formidlere, der ikke er banker, for at sikre, at nye sårbarheder effektivt opdages og håndteres.

Udfærdiget i [...], den [...].

På Rådets vegne

Formand
